

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Lucíí Vítkovou, v právní věci

žalobkyně: **HOPR TRADE CZ, s. r. o.**, IČ 268 69 306,
se sídlem Libušina 667/72 Chválkovice, 779 00 Olomouc
zastoupené JUDr. Ing. Pavlem Fabianem, advokátem,
se sídlem Marešova 304/12, 602 00 Brno

proti

žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti ČR**, IČ 00025429
se sídlem v Praze 2, Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových,
se sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2

o zaplacení 714 868 Kč s příslušenstvím,

takto:

- I. Zamítá se žaloba, aby žalovaný byl povinen zaplatit žalobci částku ve výši 714 868 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 5. 8. 2015 do zaplacení.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 600 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal po žalovaném zaplacení shora uvedené částky s příslušenstvím jakožto náhrady škody, která měla být způsobena v souvislosti s nesprávným úředním postupem v řízení vedeném u Policie ČR, Krajským ředitelstvím Policie Olomouckého kraje, Územního odboru Šumperk, Oddělením hospodářské kriminality SKPV, sp. zn. [REDAKCE] žalobce uváděl, že mu vznikla škoda v příčinné souvislosti s nesprávným úředním postupem Policie ČR a dozorujícím Státním zastupitelstvím, které postupovali v případě žalobce v rozporu se zákonem č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestním řádem), když v rámci prověřování nepostupovali v souladu s § 2 odst. 4, odst. 5, a § 158 odst. 1 trestního řádu a chybným jednáním výše uvedených orgánů byla významně snížena, ne-li eliminována, jakákoli šance žalobce na vymožení náhrady škody po pachatelích předmětného trestného činu, který byl projednáván, spočívající v hodnotě dohodnuté kupní ceny Al ingotů, která byla stanovena na částku 714 868 Kč. Za chybný postup žalobce považoval především nikoliv včasnou výpověď svědka, která mohla vést k odhalení pachatelů, a absenci úkonů vedoucích k zadržení předmětného kovového materiálu, který byl od žalobkyně podvodně vylákán. Svůj nárok u žalované předběžně uplatnila 19. 3. 2018, žádosti žalobkyně však vyhověno nebylo.
2. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby v plném rozsahu, nespornou skutečností učinila uplatnění nároku žalobce u žalované 19. 3. 2018 jako nároku na náhradu škody ve shora uvedené částce, způsobené dle tvrzení žalobce nesprávným úředním postupem v řízení namítaném. Žalovaná uzavřela, že nebyla zjištěna existence odpovědnostního titulu k náhradě škody a pro nesplnění předpokladů pro vznik odpovědnosti žalované za škodu podle zákona č. 82/98 Sb. stanoviskem ze dne 6. 11. 2018 žalobci nevyhověla. Žalovaná shrnula průběh předmětného řízení – šetření Policie České republiky, zahájení úkonů trestního řízení ve věci podezření ze spáchání trestného činu neznámým pachatelem, jímž měla být žalobci způsobena shora uvedená škoda, úkony činěné orgány činnými v trestním řízení, pokud jde o rozsáhlé prověřování a následný výsledek vedoucí k vydání rozhodnutí o odložení věci podle § 159 odst. 5 trestního řádu s právní mocí 13. 5. 2013. Žalovaná shrnula, že proti tomuto rozhodnutí podal žalobce stížnost 11. 4. 2013, k jejímu doplnění však nedošlo a 13. 5. 2013 byla stížnost zamítnuta jako nedůvodná. K následnému podání žalobce, označenému jako stížnost na postup orgánů činných v trestním řízení, došlo k přezkoumání postupu policejního orgánu, žádost byla částečně shledána důvodnou, následně došlo k výslechu svědka, pana I. [REDAKCE] [REDAKCE] avšak z jeho výslechu nevypluly žádné nové skutečnosti, a proto věc byla opětovně odložena usnesením Policie ČR ze dne 31. 5. 2015. Rozhodnutí nabylo právní moci 4. 8. 2015 a proti tomuto rozhodnutí žalobce stížnost nepodal. Žalovaná uvedla, že v rámci argumentace žalobce, který spatřuje nesprávný úřední postup Policie ČR v neprovedení výslechu svědka I. [REDAKCE] [REDAKCE] dříve, než byl proveden, v čemž následně spatřuje příčinnou souvislost se vznikem a výší škody, se neztotožňuje, když neshledala splnění předpokladů v podobě vydání nezákonného rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1 zákona č. 82/98 Sb., ani v podobě nesprávného úředního postupu. Z tohoto důvodu žádala žalobu v plném rozsahu zamítnout.
3. Mezi účastníky bylo učiněno nesporným uplatnění nároku na náhradu škody žalobcem u žalovaného 19. 3. 2018 z titulu tvrzeného nesprávného úředního postupu Policie České republiky, Krajského ředitelství Policie Olomouckého kraje, pod sp. zn. [REDAKCE] a vydání zamítavého stanoviska žalovanou z 6. 11. 2018.
4. Mezi účastníky zůstalo sporným splnění předpokladů podle zákona č. 82/98 Sb., k náhradě škody.

5. Soud provedl dokazování podstatným obsahem spisu Policie České republiky, Krajského ředitelství Policie Olomouckého kraje, Územního odboru Šumperk, Odboru oddělení hospodářské kriminality SKPV, č. j. [REDACTED], ze kterého má za prokázány následující úkony účastníků a policie:

Trestní oznámení podané 22. 4. 2009 k Policii České republiky, protokol o trestním oznámení z 28. 4. 2009, záznam o zahájení úkonů trestního řízení z 6. 5. 2009, následné úřední záznamy o podaných vysvětleních H [REDACTED] R [REDACTED], P [REDACTED] P [REDACTED], M [REDACTED] S [REDACTED], podnět policejního orgánu k vyžádání provedení úkonu cestou právní pomoci ve Francii s výsledky právní pomoci, které jsou založené ve spise, usnesení o odložení podezření ze spáchání trestného činu z 5. 4. 2013 s doložkou právní moci 13. 5. 2013, podaná stížnost poškozeného proti usnesení o odložení věci, usnesení státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Šumperku z 13. 5. 2013 o zamítnutí stížnosti, usnesení o odložení trestní věci z 31. 7. 2015 s doložkou právní moci 4. 8. 2015

6. S ohledem na právní posouzení věci a ekonomiku řízení soud zamítl další návrhy na provedení dokazování listinnými důkazy navrženými v podáních účastníků, a to kupní smlouvou ze dne 16. 2. 2009, a dále výsledky navržených svědků Mgr. Z [REDACTED] V [REDACTED], I [REDACTED] Č [REDACTED] Mgr. R [REDACTED] S [REDACTED] a Mgr. J [REDACTED] a H [REDACTED], pro nadbytečnost.

7. Na základě provedeného dokazování soud činí tento závěr o skutkovém stavu věci:

Žalobkyně podala trestní oznámení na společnost Lorainne INOX S. A. R. L., dne 22. 4. 2009 k Policii České republiky, policie věc následně odložila usnesením č. j. [REDACTED] dne 5. 4. 2013, vydaným Policií České republiky, Krajským ředitelstvím Šumperk, Oddělení hospodářské kriminality SKPV s tím, že se nepodařilo identifikovat pachatele. Proti tomuto rozhodnutí byla podána stížnost, ta byla následně zamítnuta Okresním státním zastupitelstvím v Šumperku pod č. j. [REDACTED] ze dne 13. 5. 2013. K dalšímu podnětu žalobce, který byl vyhodnocen jako žádost o přezkoumání postupu policejního orgánu ve smyslu ustanovení § 157a odst. 1 trestního řádu, byla stížnost shledána částečně důvodnou, následně došlo k výslechu svědka L [REDACTED] Č [REDACTED] a následně k rozhodnutí ve věci, jímž byla opětovně věc odložena usnesením č. j. [REDACTED] ze dne 31. 7. 2015 s doložkou právní moci 4. 8. 2015 vydaným Policií České republiky, Krajským ředitelstvím Šumperk. Žalobce předběžně u žalované uplatnil nárok na náhradu škody v příčinné souvislosti s nesprávným úředním postupem dne 19. 3. 2018, žalovaná stanoviskem ze 6. 11. 2018 žádosti nevyhověla.

8. Podle § 1 odst. 1, zákona č. 82/98 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím, nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád) v účinném znění (dále jen "OdpŠk"), stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.
9. Podle § 2 citovaného zákona, odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona se nelze zprostit.
10. Podle § 5 OdpŠk, stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena za a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního, nebo v řízení trestním, za b) nesprávným úředním postupem.
11. Podle § 7 odst. 1 OdpŠk, právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.

12. Podle § 8 odst. 1, OdpŠk, nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.
13. Podle § 13 odst. 1 OdpŠk, stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinností učinit úkon, nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon, nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě.
14. V projednávaném případě soud zkoumal kumulativní splnění tří základních předpokladů pro náhradu škody dle OdpŠk, a to existenci odpovědnostního titulu, v tomto případě tvrzeného nesprávného úředního postupu, příčinné souvislosti a vzniku a výše újmy, kterou žalobce po žalované žádal. Žalobce popisoval konkrétní pochybení orgánů činných v trestním řízení, ve kterém shledal nesprávný úřední postup, a to opomenutí vyslechnutí klíčového svědka včas tak, aby jeho výpověď mohla objasnit trestnou činnost pachatelů, když tento výslech byl proveden až ve chvíli, kdy došlo k přezkoumání postupu policejního orgánu ve smyslu ustanovení § 157a odst. 1 trestního řádu (po vydání rozhodnutí o odložení věci s právní mocí 13. 5. 2013 podrobené stížnosti), a to za situace, kdy po provedeném výslechu 22. 6. 2015 již nebylo ničeho dalšího bližšího zjištěno a následně opětovně byla věc odložena usnesením Policie České republiky z 31. 7. 2015. Žalobce dovozoval, že nebýt tohoto nesprávného úředního postupu, kdy policejní orgán dle jeho skutkových tvrzení nepostupoval způsobem, který je mu zákonem a interními předpisy uložen, tedy postupoval v rozporu s trestním řádem, včas svědka Lubomíra Čaju nevyslechl, vyslechl jej až po delší době, kdy si již nebyl schopen pamatovat pro něj rutinní událost, došlo k nesprávnému úřednímu postupu, který zakládá nárok na náhradu škody.
15. Soud předesílá, že nesprávným úředním postupem je porušení pravidel předepsaných právními normami pro počínání státního orgánu při jeho činnosti, a to zejména takové, která nevede k vydání rozhodnutí. Ačkoliv není vyloučeno, aby škoda, za kterou stát odpovídá, byla způsobena i nesprávným úředním postupem prováděným v rámci činnosti rozhodovací, je pro tuto formu odpovědnosti určující, že úkony takzvaného úředního postupu samy o sobě k vydání rozhodnutí nevedou a je-li rozhodnutí vydáno, bezprostředně se v jeho obsahu neodrazí. Pokud orgán státu zjišťuje či posuzuje předpoklady pro rozhodnutí, shromažďuje podklady (důkazy) pro rozhodnutí, hodnotí zjištěné skutečnosti, právně je posuzuje a podobně, jde o činnosti přímo směřující k vydání rozhodnutí; případné nesprávnosti či vady tohoto postupu se pak projeví právě v obsahu rozhodnutí a mohou být zvažovány jedině z hlediska odpovědnosti státu za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím. Soud uvádí, že po právní stránce posoudil danou věc dle ustanovení § 1 odst. 1, § 5 písm. a), § 7 a § 8 OdpŠk, když dospěl k závěru, že v projednávaném případě právě úkony orgánů činných v trestním řízení vedly k následnému vydání rozhodnutí ve věci, a proto lze zvažovat vznik škody pouze v příčinné souvislosti s nezákonným rozhodnutím. Soud podotýká, jak bylo v rámci dokazování zjištěno, že v řízení bylo rozhodnuto již prvním odložením věci dne 5. 4. 2013 s doložkou právní moci 13. 5. 2013, až k podnětu žalobce, kdy došlo k přezkoumání postupu policejního orgánu podle § 157a odst. 1 trestního řádu, došlo ke zjištění částečné důvodnosti a výslech svědka byl následně doproveden, a řízení skončilo opětovně odložením věci dne 31. 7. 2015 s doložkou právní moci 4. 8. 2015. Toto rozhodnutí potom nabylo právní moci a nebylo ze strany žalobce napadeno jakýmkoliv opravným prostředkem. Toto rozhodnutí proto nebylo pro nezákonnost ani změněno ani zrušeno, z tohoto důvodu soud uvádí, že ve věci absentuje odpovědnostní titul ve smyslu

ustanovení § 7 a § 8 OdpŠk. Soud proto uzavírá, že i když v průběhu řízení došlo k přezkoumání postupu policejního orgánu a žádost o přezkoumání byla částečně shledána důvodnou a byl doproveden výslech svědka Č. nelze v tomto postupu policejního orgánu spatřovat odpovědnostní titul, a to nesprávný úřední postup ve smyslu ustanovení § 13 OdpŠk, když tento postup vyústil ve vydání rozhodnutí ve věci a proto předmětný odpovědnostní titul lze zvažovat pouze z titulu nezákonného rozhodnutí, které však v předmětném řízení vydáno nebylo. Nad rámec shora uvedeného pak soud uvádí, že není naplněna ani příčinná souvislost či vznik škody, když řízení bylo odloženo pro jednání neznámého pachatele a nikoliv pro pochybení či nesprávný postup orgánů činných v trestním řízení. Žalobce pak nikterak netvrdil ani neprokazoval, že pokud by došlo k výslechu svědka Č. dříve, došlo by k jinému rozhodnutí ve věci. Pro absenci všech předpokladů pro vznik nároku na náhradu škody podle OdpŠk soud proto žalobu pod výrokem I. v plném rozsahu včetně příslušenství zamítl.

16. Pod výrokem II. soud rozhodoval o náhradě nákladů řízení dle ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř., když žalovaná byla ve věci zcela úspěšná, náleží jí proto náhrada nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Náhrada nákladů řízení je tvořena úkony nezastoupeného účastníka ve smyslu ustanovení § 151 odst. 3 o. s. ř., a to dvěma úkony á 300 Kč – vyjádření k žalobě ze dne 10. 6. 2019 a účast u ústního jednání soudu 10. 9. 2019, celkově tedy ve výši 600 Kč.
17. Lhůta k plnění ve výroku II. byla stanovena dle ustanovení § 160 odst. 1 o. s. ř. ve lhůtě 3 dnů, když soud neshledal důvod pro stanovení lhůty delší či plnění ve splátkách.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího ve 3 vyhotoveních.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze navrhnout jeho výkon soudem či nařízením exekuce.

Praha 10. září 2019

Mgr. Lucie Vítková v.r.
soudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Jachury a soudkyň Mgr. Nadi Pínové a JUDr. Jany Tondrové v právní věci

žalobce: **HOPR TRADE CZ, s.r.o.**, IČ 26869306,
se sídlem Libušina 667/72, Chvalkovice, Olomouc,
zastoupen JUDr. Ing. Pavlem Fabiánem, advokátem
se sídlem Brno, Marešova 304/2,

proti
žalované: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti**,
se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16,
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových,
se sídlem Praha 2, Rašínovo nábřeží 390/42,

o 714 868 Kč s příslušenstvím, k odvolání žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 10. září 2019, č. j. 19 C 30/2019 - 119,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se potvrzuje.
- II. Žalobce je povinen nahradit žalované náklady odvolacího řízení ve výši 600 Kč do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Turoňová.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně výrokem pod bodem I. zamítl žalobu, aby žalovaná byla uznána povinnou zaplatit žalobci částku 714 868 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 5. 8. 2015 do zaplacení, výrokem pod bodem II. pak soud prvního stupně uložil žalobci povinnost zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku 600 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
2. Soud prvního stupně takto rozhodl o žalobě, na základě které se žalobce domáhal zaplacení výše uvedené částky jakožto náhrady škody, která mu měla být způsobena v souvislosti s nesprávným úředním postupem v řízení vedeném u Policie ČR, Krajským ředitelstvím Policie Olomouckého kraje, Územního odboru Šumperk, Oddělení hospodářské kriminality SKPV, pod sp. zn. [REDAKCE]
[REDAKCE] Žalobce spatřuje nesprávný úřední postup v činnosti policie a dozorujícího státního zastupitelství, které postupovali v případě žalobce v rozporu s trestním řádem, když v rámci prověřování jeho trestního oznámení nepostupovali v souladu s § 2 odst. 4, odst. 5 a § 158 odst. 1 trestního řádu a chybným jednáním orgánů činných v trestním řízení byla významně snížena, ne-li eliminována jakákoli šance žalobce na vymožení náhrady škody po pachatelích předmětného trestného činu, který byl projednáván a spočívá v hodnotě dohodnuté kupní ceny za dodané zboží, která byla stanovena na částku 714 868 Kč. Za chybný postup žalobce považoval především, nikoli včasnou výpověď svědka, která mohla vést k odhalení pachatelů a absenci úkonů vedoucích k zadržení předmětného kovového materiálu, který byl od žalobkyně podvodně vylákán. Svůj nárok u žalované předběžně uplatnila dne 19. 3. 2018, avšak její žádosti nebylo vyhověno.
3. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby s tím, že nebyla zjištěna existence odpovědnostního titulu k náhradě škody a pro nesplnění předpokladu pro vznik odpovědnosti žalované za škodu podle zákona č. 82/1998 Sb., takže stanoviskem ze dne 6. 11. 2018 žalobci nevyhověla. Žalovaná shrnula průběh předmětného trestního řízení - šetření PČR zahájení úkonů trestního řízení ve věci podezření ze spáchání trestného činu neznámým pachatelem, jímž měla být žalobci způsobena výše uvedená škoda. Úkony činěné orgány činnými v trestním řízení, pokud jde o rozsáhlé prověřování a následný výsledek vedoucí k vydání rozhodnutí o odložení věci podle § 159 odst. 5 trestního řádu s právní mocí dne 13. 5. 2013. Žalovaná uvedla, že proti tomuto rozhodnutí podal žalobce stížnost dne 11. 4. 2013, k jejímu doplnění však nedošlo a stížnost byla zamítnuta jako nedůvodná. K následnému podání žalobce, označenému jako stížnost na postup orgánů činných v trestním řízení, došlo k přezkoumání postupu policejního orgánu, žádost byla částečně shledána důvodnou a následně došlo k výslechu svědka pana L [REDAKCE] Č [REDAKCE] avšak z jeho výslechu nevyplynuly žádné nové skutečnosti, a proto věc byla opětovně odložena usnesením Policie ČR ze dne 31. 5. 2015. Rozhodnutí nabylo právní moci a stížnost ze strany žalobce nebyla podána.
4. Soud prvního stupně po provedeném dokazování podstatným obsahem spisu Policie ČR týkající se uvedeného trestního oznámení žalobce uzavřel, že žalobce podal trestní oznámení na společnost Lorraine INOX S. A. R. L., dne 22. 4. 2009 na Policii České republiky a policie věc následně odložila usnesením ze dne 5. 4. 2013, které bylo vydáno Krajským ředitelstvím Šumperk, Oddělením hospodářské kriminality SKPV s tím, že se nepodařilo identifikovat pachatele. Proti tomuto rozhodnutí byla podána stížnost, ta byla následně zamítnuta Okresním státním zastupitelstvím v Šumperku rozhodnutím ze dne 13. 5. 2013. K dalšímu podnětu žalobce, který byl vyhodnocen jako žádost o přezkoumání postupu policejního orgánu ve smyslu § 157a odst. 1 trestního řádu, byla stížnost shledána částečně důvodnou, následně došlo k výslechu svědka I [REDAKCE] Č [REDAKCE] a následně k rozhodnutí ve věci, jímž byla opětovně věc odložena

usnesením ze dne 31. 7. 2015 a které nabylo právní moci dne 4. 8. 2015. Soud prvního stupně po takto zjištěném skutkovém stavu věci, když s ohledem na právní posouzení a zásadu procesní ekonomiky řízení zamítl další návrhy na provedení dokazování, s odkazem na příslušná ustanovení zákona č. 82/1998 Sb. uzavřel, že v projednávaném případě zkoumal kumulativní splnění tří základních předpokladů pro náhradu škody dle tohoto zákona, a to existenci odpovědnostního titulu, v tomto případě tvrzeného nesprávného úředního postupu, příčinné souvislosti a vzniku a výše újmy, kterou žalobce po žalované žádal. Žalobce popsal konkrétní pochybení orgánů činných v trestním řízení, ve kterém shledává nesprávný úřední postup, a to opomenutí výslechem klíčového svědka včas, aby jeho výpověď mohla objasnit trestnou činnost pachatelů, když tento výslech byl proveden až ve chvíli, kdy došlo k přezkoumání postupu policejního orgánu ve smyslu § 157 odst. 1 trestního řádu, tj. po vydání prvního rozhodnutí o odložení věci. Po provedeném doplňujícím výslechu uvedeného svědka však ničeho dalšího zjištěno nebylo a věc byla opětovně odložena. Žalobce dovozoval, že nebýt tohoto nesprávného úředního postupu, kdy policejní orgán dle jeho tvrzení nepostupoval způsobem, který mu zákon a interní předpisy ukládají, vyslechl včas svědka L [REDAKCE] Č [REDAKCE] pak by ke škodě nedošlo, neboť jej vyslechl až po delší době, když již si nebyl schopen pamatovat pro něj rutinní událost a došlo tak k nesprávnému úřednímu postupu.

5. Soud prvního stupně uzavřel, že nesprávným úředním postupem je porušení pravidel předepsaných právními normami pro počínání státního orgánu při jeho činnosti, a to zejména takové, která nevede k vydání rozhodnutí. Ačkoli není vyloučeno, aby škoda, za kterou stát odpovídá, byla způsobena i nesprávným úředním postupem prováděným v rámci činnosti rozhodovací, je pro tuto formu odpovědnosti určující, že úkony tzv. úředního postupu samy o sobě k vydání rozhodnutí nevedou a je-li rozhodnutí vydáno, bezprostředně se v jeho obsahu neodrazí. Pokud orgán státu zjišťuje či posuzuje předpoklady pro rozhodnutí, shromažďuje podklady - důkazy pro rozhodnutí, hodnotí zjištěné skutečnosti, právně je posuzuje a podobně, jde o činnost přímo směřující k vydání rozhodnutí. Případné nesprávnosti či vady tohoto postupu se pak projeví právě v obsahu rozhodnutí a mohou být zvažovány jedinečně z hlediska odpovědnosti státu za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím. Soud prvního stupně pak s odkazem na § 1 odst. 1, § 5 písm. a), § 7 a § 8 zákona č. 82/1998 Sb. dospěl k závěru, že v projednávaném případě právě úkony orgánů činných v trestním řízení vedly k následnému vydání rozhodnutí ve věci, proto lze zvažovat vznik škody pouze v příčinné souvislosti s nezákonným rozhodnutím. Soud podotýká, jak bylo v rámci dokazování zjištěno, že v řízení bylo rozhodnuto již prvním odložením věci dne 5. 4. 2013 a až z podnětu žalobce došlo k přezkoumání postupu policejního orgánu, přičemž následně bylo opětovně trestní oznámení odloženo, a to pravomocně dne 4. 8. 2015. Toto rozhodnutí bylo pravomocné a nebylo ze strany žalobce napadeno jakýmkoli opravným prostředkem. Toto rozhodnutí tak nebylo pro nezákonnost ani změněno ani zrušeno, a proto zde absentuje odpovědnostní titul podle § 7 a § 8 odškodňovacího zákona. I když v průběhu řízení došlo k přezkoumání postupu policejního orgánu a žádost o přezkoumání byla částečně shledána důvodnou a byl doproveden výslech svědka Č [REDAKCE] nelze v tomto postupu policejního orgánu spatřovat odpovědnostní titul, a to nesprávný úřední postup ve smyslu § 13 zákona č. 82/1998 Sb., když tento postup vyústil ve vydání rozhodnutí ve věci, a proto předmětný odpovědnostní titul lze zvažovat pouze z titulu případného nezákonného rozhodnutí, které však v předmětném řízení vydáno nebylo. Rovněž tak není dána příčinná souvislost mezi tvrzeným nesprávným úředním postupem a vznikem škody, když trestní oznámení bylo odloženo pro jednání neznámého pachatele a nikoli pro pochybení či nesprávný postup orgánů činných v trestním řízení. Žalobce v řízení nikterak netvrdil ani neprokazoval, že pokud by došlo k výslechu Č [REDAKCE] dříve, došlo by k jinému rozhodnutí ve věci. Pro absenci všech předpokladů pro vznik nároku na náhradu škody podle zákona soud žalobu zamítl. O náhradě nákladů řízení pak bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o. s. ř..

6. Proti tomuto rozsudku podal žalobce včasné odvolání, ve kterém namítá, že za nesprávný úřední postup se dle zákona považuje mimo jiné i to, že došlo k porušení povinností učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě a přiznává právo na náhradu škody tomu, jemuž byla nesprávným úředním postupem takto způsobena. Pojem „přiměřená lhůta“ patří mezi neurčité pojmy a je na uvážení orgánu, aby v daném případě posoudil přiměřenost lhůt k projednání dané věci. Výslech jediného svědka řidiče L. Č. po více než šesti letech rozhodně nelze považovat za provedení úkonu v přiměřené lhůtě. U řidiče z povolání je jasné, že konkrétní události, které však byly důležité pro zjištění okolností spáchání trestného činu, nebudou při několikaletém provozování přepravy důležitou věcí, kterou si řidič bude s odstupem několika let vinnou pozdějšího výsledku pamatovat. I. Č. byl jedinou fyzickou osobou, která se dostala při vykládce materiálu ve Francii do styku s osobami vystupujícími za společnost Lorainne INOX S. A. R. L., a posledním, který se zbožím manipuloval. Policejní orgán dále nenechal ani například přezkoumat mýtné brány, aby zjistil, zda materiál byl skutečně dopraven z České republiky až do Francie a zda není namístě vyslechnout jmenovaného I. Č. nikoli jako svědka, ale jako podezřelého. Výslech byl proveden až na základě stížnosti žalobkyně, když v původním usnesení o odložení trestního stíhání sám policejní orgán konstatuje, že vzhledem k tomu, že vyčerpal všechny možnosti a provedl veškeré úkony, které bylo možné provést na území ČR, je namístě věc odložit. Policejní orgán tak hrubě porušil svou povinnost učinit úkon v přiměřené lhůtě dle § 13 odškodňovacího zákona. Soud prvního stupně se v odůvodnění napadeného rozsudku vůbec nezabýval absencí úkonů orgánů činných v trestním řízení vedoucí k zadržení předmětného kovového materiálu, kterou žalobkyně namítala ve své žalobě. Předmětný materiál byl objednateli složen dne 25. 2. 2009 na předmětné adrese společnosti Lorainne INOX S. A. R. L. dne 6. 5. 2009 na základě trestního oznámení, ke kterému vedlo nezaplacení sjednané kupní ceny, byly zahájeny úkony trestního řízení. V daném případě již od počátku věci jasně vyplývalo, že žalobce se stal obětí podvodného jednání a policejní orgán měl tedy jednat ve věci rychle a vydat rozhodnutí o zajištění věci. Navíc podle § 159 odst. 1 písm. c) je policejní orgán povinen prověřit skutečnosti nasvědčující tomu, že byl trestný čin spáchán do šesti měsíců, jde-li o věc patřící v prvním stupni příslušnosti krajského soudu. Pokud tak neučiní, musí dle § 159 odst. 2 trestního řádu požádat státního zástupce o prodloužení lhůty k prověření. Taková žádost ze strany policie neproběhla. Tímto omisivním jednáním došlo k porušení ochrany vlastnického práva žalobkyně, a tedy policejní orgán opětovně porušil svou povinnost učinit úkon v přiměřené lhůtě.
7. Žalobce dále kritizuje i činnost dozorového státního zástupce. V dané věci kvalita ani četnost úkonů orgánů činných v trestním řízení neodpovídala závažnosti případu a byla opravdu nízká. Policejní orgán tu úmyslně zanedbal svou povinnost vyplývající z § 158 trestního řádu, když neprovedl všechna potřebná šetření a opatření k odhalení skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin směřující ke zjištění pachatele. Pokud soud prvního stupně zamítl návrhy na provedení dokazování ze strany žalobce, pak bez adekvátního odůvodnění takového postupu jde o nepřezkoumatelnost rozhodnutí soudu prvního stupně. Orgány státu se dopustily porušení pravidel předepsaných právními normami, proto by měl rozsudek soudu prvního stupně být zrušen a věc mu měla být vrácena k dalšímu řízení.
8. Žalovaná navrhla potvrzení napadeného rozsudku jako věcně správného.
9. Odvolací soud z podnětu podaného odvolání přezkoumal napadený rozsudek a řízení mu předcházející podle § 212 a § 212a o. s. ř. a dospěl k závěru, že odvolání žalobce není důvodné.
10. Soud prvního stupně si pro své rozhodnutí opatřil dostatečná skutková zjištění a takto zjištěné skutečnosti posoudil zcela správně i po stránce právní. Odvolací námitky žalobce tak nemohou přivodit ani změnu ani zrušení napadeného rozsudku.

11. Soud prvního stupně se v rámci odůvodnění svého rozsudku správně zabýval tím, zda jsou splněny všechny tři zákonné předpoklady pro to, aby žalobce se svou žalobou na náhradu škody podle zákona č. 82/1998 Sb. mohl být úspěšný. Žalobce dovozoval nesprávný úřední postup orgánů činných v trestním řízení, v brzkém nevyslechnutí svědka Č. a v liknavém postupu při prošetření jeho trestního oznámení. Z toho pak žalobce dovozoval, že pokud by k takovému nesprávnému postupu orgánů činných v trestním řízení nedošlo, mohl by být úspěšný s vymáháním nezaplacené kupní ceny za dodané zboží do Francie po případném zjištění pachatele.
12. Soud prvního stupně však správně uzavřel, že tato žalobní konstrukce žalobce nemůže obstát, neboť postup orgánů činných v trestním řízení měl odraz ve vydání pravomocného usnesení o odložení trestní věci a toto rozhodnutí nebylo pro nezákonnost zrušeno. Závěr usnesení o odložení trestní věci ze dne 31. července 2015 po provedeném vyšetřování stojí na závěru, že vše nasvědčuje tomu, že společnost Lorraine INOX S. A. R. L. byla od počátku založena jako podvodná, přičemž tamějšímu (francouzskému) policejnímu orgánu se nepodařilo zjistit žádné osoby, jež za danou společnost fakticky vystupovaly. Z důvodu, že se nepodařilo zkontaktovat nikoho, kdo by za danou společnost vystupoval, nebylo možné ani zjistit žádného bližšího poznatku k osobě O. B. která ve věci předmětné objednávky hliníkových ingotů za společnost Lorraine INOX S. A. R. L. jednala.
13. Z uvedeného závěru pravomocného usnesení Policie ČR dle odvolacího soudu jednoznačně vyplývá, že i v případě, kdyby bylo možno shledat ze strany orgánů činných v trestním řízení časovou prodlevu v tom směru, že svědek L. Č. nebyl vyslechnut bezprostředně po trestním oznámení, pak ani toto prodlení by nemohlo orgány činné v trestním řízení vést k jinému závěru, než ten, pro který byla věc pravomocně odložena. Je nepochybné, že žalobce se stal obětí podvodného jednání fiktivní francouzské společnosti, která si zboží od žalobce objednala, toto zboží bylo přepravní firmou dopraveno do Francie, tam vyloženo, a za toto zboží od objednavatele nedostal žalobce zaplacené. Škoda tak žalobci byla způsobena tímto neznámým pachatelem, přičemž škodu nelze uplatňovat po státu s odůvodněním, že se státu, resp. jeho orgánům činným v trestním řízení nepodařilo osobu takového podvodného jednání zjistit a případně zahájit proti takové osobě trestní stíhání. Konstrukce žalobce o odpovědnosti státu vystavěná na odlišném názoru na postup Policie ČR v průběhu šetření, nemůže obstát, je-li výsledkem tohoto postupu závěr vyslovený v pravomocném usnesení, které nebylo pro nezákonnost (nesprávnost) zrušeno. Podkladem pro odpovědnost státu by mohlo být jen takovéto zrušující rozhodnutí se závěrem, že se pachatele nepodařilo odhalit pro pochybení policie. Přezkum postupu Policie ČR v této věci nepřísluší civilnímu soudu.
14. Ani námitka žalobce spočívající v „neprovedení zajištění dodaného zboží“ v žádném případě nemůže obstát, neboť trestní oznámení ze strany žalobce bylo podáno až dne 28. dubna a zboží dle mezinárodního nákladního listu (CMR) bylo vyloženo již dne 23. února 2009. Navíc, zboží bylo dodáno do ciziny a z výsledků šetření francouzské policie je zřejmé, že se osoby jednající za smyšlenou francouzskou společnost - objednavatele zboží nepodařilo dohledat. Z toho plyne, že zajištění dodaného zboží bylo již bezpředmětné.
15. V této souvislosti odvolací soud uzavírá, že škoda vznikla žalobci v souvislosti s podvodným jednáním nezjištěného pachatele a nemůže být tak dána v žádném případě příčinná souvislost mezi vznikem takovéto škody a činností orgánů činných v trestním řízení při prošetření jeho trestního oznámení. Výsledkem takovéto činnosti bylo pravomocné usnesení o odložení trestní věci z důvodu nezjištění pachatele a takovýto výsledek trestního řízení, když toto pravomocné

rozhodnutí nebylo pro nezákonnost zrušeno, nemůže být zákonným důvodem pro přiznání tvrzené škody.

16. Odvolací soud proto zcela souhlasí s argumentací soudu prvního stupně v tom směru, že činnost orgánů činných v trestním řízení se bezprostředně odrazila ve vydání tohoto pravomocného rozhodnutí a jelikož nebylo toto rozhodnutí pro nezákonnost zrušeno, nemůže být ani dán odpovědnostní titul. S ohledem na uvedené nebylo třeba, aby řízení soud prvního stupně doplňoval o další dokazování, neboť další dokazování by na uvedeném právním závěru ničeho nezměnilo. Ani z tohoto pohledu není námitka odvolatele důvodná.
17. Ze všech výše uvedených důvodů proto odvolací soud postupoval podle § 219 o. s. ř. a rozsudek soudu prvního stupně jako věcně správný, včetně výroku o náhradě nákladů řízení potvrdil.
18. O náhradě nákladů řízení před odvolacím soudem bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1 o. s. ř. za použití § 142 odst. 1 o. s. ř., když i v odvolacím řízení měla žalovaná strana ve věci úspěch, a proto jí náleží plná náhrada spočívající ve 2 úkonech nezastoupeného účastníka ve smyslu § 151 odst. 3 o. s. ř., a to za přípravu k jednání a účast u ústního jednání před odvolacím soudem, celkem tedy 600 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu prvního stupně, a to ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí odvolacího soudu, avšak jen za podmínek uvedených v § 237 o. s. ř..

Praha 11. února 2020

Mgr. Martin Jachura v.r.
předseda senátu